ANUL IV. — Nr. 921. EDIŢIA A DOUA JOI, 22 AUGUST 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din Judeţe şi Străinătate prin mandate postale
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un număr în Străinătate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE ÍNAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuĭŭ streîn în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
din BUCURESTĬ şi JUDEŢE se primesc NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureşti, 21 August 1891

Chestia ţĕrănéscă

V

Timpul se ocupă din noŭ de chestia ţĕrănească. Dar de astă-dată D. N. Filipescu trece condeiul în alte mâinĭ maĭ îndemânatece, în ale D-luĭ A. C.

Acesta nu ne rĕspunde direct; ci face pe deşteptul, afectând că vorbeşte de „oamenĭ ce nu înţeleg de loc această cestiune“ de „teoreticianiĭ ce cred că aŭ descoperit piatra filosofală când spun că statul, după ce va vinde toate moşiile sale la ţĕranĭ şi nu va maĭ avea ce să le vînză, va trebui să cumpere toate proprietăţile marĭ de la particularĭ, spre a le revinde în loturĭ micĭ la ţĕranĭ“, de aceia care „îşi închipuesc că cu sistemul acesta vor resolva definitiv chestiunea“.

Şi ca să dovedească că e absurdă părerea noastră de a se cumpăra moşiĭ de ale particularilor, pentru ca să fie revîndute ţăranilor în loturĭ micĭ, bine înţeles după ce se va termina cu vînzarea moşiilor statuluĭ, redactorul *Timpuluĭ* face următoarea socoteală:

„Chiar dacă am admite că din cele 12 milioane 900 miĭ hectare, cât e întinderea Românieĭ, jumĕtate ar fi pămênt arabil şi că acesta ar fi împărţit în mod egal la ţăranĭ, încă nu s'ar veni de ţăran de cât un hectar şi jumĕtate, mult două, fără a maĭ vorbi de creşterea continuă a populaţiuneĭ, care ar face să se maĭ micşoreze şi această mică porţiune.“

Dacă am fi spus că împărţirea moşiilor la ţăranĭ ar deslega definitiv chestia ţĕrănească, D. A. C. ar fi avut multă dreptate, căcĭ atuncĭ am fi susţinut o absurditate; în cazul acesta ar fi avut dreptate să ne spue că „nu vedem dincolo de vîrful nasuluĭ.“ Dar, lucru pe care nu 'l-a priceput D. A. C. este că n'am spus aceasta. Am spus că *penrtu noĭ chestia ţărănească va fi definitiv rezolvată numaĭ în ziua când nu va maĭ exista proletar agricol în ţară*, ceia ce nu e tot una cu împroprietărirea actuală. Şi pentru că n'a priceput nicĭ măcar atâta lucru, noĭ nu vom spune că D. A. C. nu vede maĭ departe de cât lungul nasuluĭ; D-sa vede mult maĭ încolo, cam cu vre-o şchioapă.

Când ne-am ocupat de chestia ţărănească şi ne-am gândit la resolvarea eĭ nu ne-am mărginit a ne uita numaĭ la vîrful nasuluĭ, ca să nu vedem maĭ departe; ne-am ridicat maĭ sus, am privit un orizont maĭ larg. Ne-am dat seama de curentul pe care 'l determină ideile marĭ democratice ce agită lumea modernă şi de reformele pe care fatal le vor impune într'o zi; am putut să ne dăm seama că chestia ţărănească, ca şi întreaga chestie a claseĭ muncitoare, are o soluţiune definitivă şi întreagă, depărtată poate, dar are; această soluţune va face posibilă stîrpirea proletariatuluĭ, fără să fie nevoe nicĭ de împărţirĭ periodice şi nicĭ de concursul marilor proprietarĭ pentru aplicarea celor maĭ bune metode de cultură.

Dar dacă încă nu ne-am ocupat de soluţiunea definitivă este că ţinând seama de împrejurările de faţă, o credem nerealisabilă pentru moment.

Aceasta însă nu ne va face nicĭ odată să zicem ca redactoriĭ *Timpuluĭ* că chestia ţĕrănească este insolubilă şi fiind ast-fel, să ne oprim chiar de a da pământ ţăranilor.

Când nu pocĭ să facĭ o reformă întreagă, facĭ ce poţĭ.

Astăzĭ cerem înmulţirea proprietarilor micĭ, pentru că aşa o cer nevoile presente. Ţăraniĭ sunt săracĭ, miserabilĭ, eĭ îşĭ văd scăparea în mica propietate rurală; să li o dăm. O vor avea, o vor munci, vor susţine o luptă plină de chinurĭ şi de sudorĭ cu concurenţa pe care le o face proprietatea mare. Aceasta pe de o darte le va îmbunătăţi traiul cât de puţin, iar pe de alta îĭ va face să priceapă şi să ceară singurĭ reforma definitivă.

Astă-zĭ de multe orĭ ţĕraniĭ săracĭ se întovărăşesc împreună. Unul pune un boŭ, altul o vacă, altul plugul şi 'şĭ ară ast-fel ţarinele împreună. Nevoile îĭ apropie şi 'ĭ învaţă multe. Când ţĕraniĭ vor vedea că cu bucăţelile lor separate de pămênt, pe care nu vor putea să aplice metodele cele maĭ noĭ de cultură, nu vor putea să ţie piept proprietăţeĭ marĭ, poate că vor face să dispară rĕzoarele şi vor întocmi din toate bucăţelile o moşie mare, dând naştere uneĭ reforme definitive.

Până atuncia însă, câtă vreme va exista pămênt cu putinţă de dat ţĕranilor, vom stărui întruna să li se dea, chiar cu rizicul de a fi taxaţĭ de ceĭ de la *Timpul* că nu pricepem chestia ţĕrănească. **F. I. G.**

TELEGRAME

CONSTANTINOPOL, 20 August. — Răspunzând representaţiilor amicale ale porţeĭ în privinţa concentrăreĭ trupelor pe la graniţa bulgară guvernul sârbesc a informat cabinetul otoman că a ascultat în mod spontaneŭ consiliile înţelepte ale Porţeĭ însăcinând pe representantul Serbieĭ la Sofia să declare că ministerul sârbesc ar renunţa la manevrele sale pe la graniţă dacă şi Bulgaria ar face de asemenea.

BERLIN, 20 August. — *Monitorul* anunţă că ministrul agricultureĭ a ordonat guvernatorilor din provincie de a îngriji la timp de trebuinţele locale de lemne, şi avênd în vedere preţul ridicat al acestuĭ produs, de a uşura săracilor cumpĕrarea lemnelor, vînzêndu-le din pădurile statuluĭ cu preţ moderat.

ROMA, 20 August. — *Agenţia Stefani* află din Salonic cu data de azĭ, că D. Sollini a fost pus în libertate de către tâlharĭ.

POLITICA FRANCEZĂ

PARIS, 20 August. — Raportul D-luĭ Pichon deputat asupra bugetuluĭ afacerilor străine a fost trimes deputaţilor. El zice că Francia nu are de ce să teme; ea a căştigat prin prudenţa amiciţiĭ carĭ îĭ daŭ o încredere neclintită în justiţia reabilitară. El adaogă; Salutăm cu bucurie această auroră, care se ridică asupra istorieĭ viitoare.

„Adevĕrul“ la Iaşĭ

Iaşĭ, 19 August 1891.

D-le Director,

Puţină vreme ne maĭ desparte de alegerea de la 1 Septembrie. Se ştie că în această zi se va alege un deputat pentru locul rĕmas vacant la colegiul I prin moartea luĭ Mihail Kogălniceanu.

Dacă această alegere ar avea numaĭ însemnătatea ce o are prin sine însăşĭ, dacă ar fi vorba numaĭ să se ştie care anume candidat va reuşi, D. D. Sturdza-Scheianu saŭ D. Iacob Negruzzi, guvernul saŭ opoziţia, de sigur că alegerea de la 1 Septembrie n'ar merita să fie semnalată, cu rezultatul eĭ cu tot, de cât ca o simplă informaţie de duzină, ca o simplă noutate, la care nu trebue să ataşăm vre-o deosebită însemnătate.

De alegerea de la 1 Septembrie însă se leagă o cestiune de înaltă moralitate politică, — e vorba de cestiunea ligeĭ moldoveneştĭ, care acum maĭ mult şi maĭ bine de cât orĭ-când se arată sub adevĕrata eĭ înfăţişare, — şi în aşa condiţiunĭ această alegere are o însemnătate cu mult maĭ mare; ea merită să fie tratată şi urmărită maĭ de aproape.

* * *

Sunt aproape 6 lunĭ. Ţara întreagă se găsea într'o mare fierbere. Se făceaŭ alegerĭ generale de deputaţĭ.

In toată ţara partidele luptaŭ unul în contra altuia. Numaĭ la Iaşĭ această luptă între partide a fost în mare parte suprimată. Treĭ partide vrăşmaşe, — liberaliĭ-naţionalĭ, lateraliĭ şi conservatoriĭ-catargiştĭ — şi-aŭ dat mâna ca să meargă împreună. Publicul a rĕmas la început foarte surprins; oameniĭ politicĭ aŭ desaprobat cu toată energia această împreunare; presa independentă a veştejit-o în termeniĭ ceĭ maĭ severĭ....

Dar la toate aceste dezaprobărĭ ceĭ treĭ tovarăşĭ rĕspundeaŭ: „E adevĕrat că am fost adversarĭ; e adevĕrat că ne-am denunţat reciproc publiculuĭ anĭ întregĭ, făcêndu-ne cele maĭ grave încriminărĭ. Dar acum e altă socoteală, altă situaţie. Moldova sufere, Moldova e tratată de Muntenĭ în provincie cucerită, etc. In faţa uneĭ aşa situaţiunĭ, noĭ cele treĭ partide istorice (şi lateraliĭ sunt partid istoric!) ne-am hotărît să încheiem un armistiţiŭ, să încetăm cu lupta de ideĭ, de principiĭ, să ne constituim în Ligă pentru apărarea intereselor culturale şi economice ale Moldoveĭ, până ce vom realiza toate punctele programuluĭ în numele căruia ne-am încuscrit.“

* * *

Românul e bun din firea luĭ. — Trecutul acelor Domnĭ ar fi fost de ajuns pentru orĭ-ce cetăţean să înţeleagă că aceste asigurărĭ nu aveaŭ, nu puteaŭ să aibă vre-o valoare. Dar nu s'a întâmplat aşa. Liga moldovenească, zisă şi Liga-Langa, a avut succes, atât la alegerile de deputaţĭ, cât şi la alegerile judeţiene, cât şi în fine la alegerile comunale.

Cetăţeniĭ aŭ primit asigurărĭ şi jurăminte că Liga moldovenească nu e o gogoriţă, nu e o şarlatanie şi o manoperă electorală; din contra că moldovenismul e o cestiune foarte gravă şi că ceĭ ce solicită încrederea alegĕtorilor în numele eĭ vor şti să-şi facă cu cinste această datorie patriotică până la sfârşit. Bunĭ de suflet, cetăţeniĭ aŭ crezut, eĭ aŭ ales pe Lighiştĭ. Cetăţeniĭ decĭ şi-aŭ făcut datoria. Urma acuma, fireşte, să şi-o facă şi aleşiĭ poporuluĭ, „patrioţiĭ de la Iaşĭ,“ cum eĭ înşişĭ, din modestie, s'aŭ întitulat. Urma ca şi eĭ să muncească din greŭ pentru a realiza programul moldovenesc în toate cele 49 de puncte ale sale.

* * *

Ce-aŭ făcut, ce-aŭ dres însă, „patrioţiĭ de la Iaşĭ“ n'aŭ realizat nicĭ unul din punctele programuluĭ, — *nicĭ unul!* Navigabilitatea Prutuluĭ şi a Siretuluĭ, canalizarea Jijieĭ şi a Bahluiuluĭ, seria de căĭ ferate care să lege linia principală de-a lungul Siretuluĭ cu schelele Prutuluĭ navigabil, căile ferate care să străbată munţiĭ Carpaţĭ şi să funcţioneze cu liniile ungureştĭ, instituţiile de credit, de învĕţămênt, de care se vorbea, etc. n'aŭ luat nicĭ măcar forma de *proecte de legĭ*, necum să fie legĭ, necum să fie aplicate, realizate.

Negreşit, aceasta e regretabil. Dar drept vorbind, nimenĭ nu şi-a făcut iluzia că în 6 lunĭ de zile toate aceste înbunătăţirĭ uriaşe vor fi realizate. Chiar candidaţiĭ Ligeĭ aŭ spus'o alegătorilor pe la întrunirĭ că va fi nevoe de 10—20 de anĭ până ce programul se va realiza în întregimea luĭ. In realitate, realizarea unuĭ asemenea program necesitează o scurgere de vreme de un secol şi maĭ bine, aşa în cât acest program e un fel de *program-testament* şi D-niĭ Langa, Mârzescu, Corjescu, etc., îl pot trece foarte bine copiilor şi urmaşilor ca moştenire.

* * *

Alegerea de la 1 Septembrie apucă dar Liga Moldovenească cu nicĭ un punct din program realizat. Aceasta n'ar fi maĭ nimic. Timpul, mila Domnuluĭ e înfinit şi cu timpul Liga-Langa şi-ar vedea visul cu ochiĭ, — dacă nu cu ochiĭ actualilor lighiştĭ, ceĭ puţin cu ochiĭ, celor din a treia saŭ a patra generaţie.

Dar ceea ce e maĭ grav este că Liga se poate considera de pe acum ca desfăcută. Un articol apărut în numĕrul de joia trecută al *Uniuneĭ liberale* declară aceasta într'un chip destul de categoric, spunênd că datoria liberalilor este să voteze un opozant, orĭ-căreĭ nuanţe politice ar aparţinea el, şi sub acest nume generic de opozant se subînţelege pe D. Jak Negruzi junimist.

Şi ştiţĭ de ce această datorie pentru liberalĭ? Pentru că *situaţia s'a schimbat!!!* Dar, în numele Ceruluĭ, cum s'a schimbat? Intru ce şi întru cât s'a schimbat?

Dacă s'a schimbat ceva, s'a schimbat numaĭ situaţia lighiştilor. D. C. Langa, care era un simplu muritor, e azĭ primar şi deputat şi primeşte ca primar 800 de leĭ pe lună, iar ca deputat două-zecĭ şi cincĭ leĭ pe zi. S'a schimbat apoĭ situaţia D-luĭ C. C. Cerchez, preşedintele comitetuluĭ permanent, care cu diurne primeşte vr'o 8 — 9 sute de leĭ pe lună. S'a schimbat situaţia D-luĭ C. B. Penescu, avocat al statuluĭ, care cuvine-se să fie mândru de aşa apărător. S'aŭ schimbat situaţiunile D-lor G. A. Scorţescu, C. Makedon, N. Sakelary, I. Ornescu, etc. etc. Toţĭ s'aŭ căpătuit, toţĭ şi-aŭ schimbat ameliorându-şĭ *situaţiile*. Dar situaţia ţăreĭ, situaţia Moldoveĭ a rĕmas *aceiaşĭ*, întru cât *nimic* nu s'a făcut pentru ea!

Poftim pe aceştĭ Domnĭ să nu facă confuzie între situaţia lor personală şi situaţia partidelor şi maĭ ales a Ţăreĭ, — şi să creadă că dacă s'a schimbat ceva s'a schimbat numaĭ situaţia D-lor sale!

* * *

Aşa fiind, cum trebue să fie oare calificată purtarea acestor onorabilĭ carĭ acum 6 lunĭ în urmă ţipaŭ pe toate notele gameĭ că Moldova sufere, şi luaŭ foc în gură că vor lupta vecĭnic uniţĭ pentru îndepărtarea acestor durerĭ; iar acum ne spun că vor vota un junimist, care nu face parte din Ligă, care a fost tratat de duşman şi trădător al intereselor celor maĭ vitale ale „frumoaseĭ Moldove“ (vorba D-luĭ Stelian?) Cum se poate califica o asemenea purtare?

Cum? onorabililor! In Martie trecut ne spuneaţĭ între altele că vĕ uniţĭ cu conservatoriĭ pentru ca să nu iasă junimiştiĭ şi radicaliĭ, — pentru că aşa cereaŭ interesele patrieĭ pe care vecinic o avețĭ în gură, — şi acum tot voĭ ne spuneţĭ că vĕ uniţĭ cu junimiştiĭ, pentru ca să nu iasă conservatoriĭ, — şi tot interesele patrieĭ o cer?

Cum?.... Ce-aţĭ făcut cu Liga-Langa? *Care-ĭ e candidatul?* Pe cine susţineţĭ acuma *cu puterĭ unite?*

Ce fel? Moldova, pentru care nu s'a făcut nimic, absolut nimic, stă deja aşa de bine, în cât nu maĭ are nevoe de apărătorĭ? în cât are nevoe de duşmanĭ? de junimiştĭ?...

A!... In sfârşit, v'aţĭ dat arama pe faţă! In sfârşit, să sperăm că lumea v'a priceput cine sunteţĭ.

Aţĭ înşelat până acuma publicul, l'aţĭ minţit, l'aţĭ mistificat. Acuma să sperăm că nu vi se va maĭ trece. Acuma ceĭ maĭ naivĭ or să vĕ înţeleagă cât preţuiţĭ, şi cât preţueşte la voĭ onestitatea şi moralitatea politică, de care faceţĭ atâta paradă.

Dar voiŭ reveni cât maĭ curênd.

Iassiensis

EPILOGUL RESCOALEI DIN CHILI

NEW-YORK, 20 August. — *Balmacediştiĭ aderează în general la guvernul congresist.*

Generalul Baquedano a fost recunoscut ca preşedinte ad-interim.

Corăbiile „Imperial“ şi „Condel“ sunt încă în puterea Balmacediştilor; congresiştiĭ le urmăresc.

Un mare numĕr de persoane aŭ fost împuşcate în mod sonor. Amiraliĭ germanĭ şi americanĭ refuză de a da pe foştiĭ miniştri aĭ luĭ Balmaceda refugiaţĭ pe corăbiile lor, afară numaĭ dacă congresiştiĭ se angajiază a-ĭ deferi în faţa tribunalelor civile imparţiale.

NEW-YORK, 20 August. — *Situaţiunea în Chili este maĭ liniştită. Maĭ mulţĭ funcţionarĭ superiorĭ aĭ preşedinteluĭ Balmaceda vor fi împuşcaţĭ mâine după sentinţa unuĭ consiliŭ de resbel.*

PRINDEREA şi MOARTEA luĭ LICINSKY

Extragem următoarele dintr'o scrisoare pe care i-a trimis'o D. Baboianu, avocat din Tulcea, ziaruluĭ *Voinţa Naţională*:

Simion banditul era trântit aproape gol la uşa bordeiuluĭ din via luĭ Teodor. Galben la faţă, ca turta de ceară, umflat la falca din stânga, avea câte-va sgâriiturĭ de asupra ochilor pe frunte, gâfâia, abia vorbea şi restul cuvêntuluĭ se vedea că îĭ făcea rĕŭ. Cu toate acestea rĕspundea la întrebările procuroruluĭ, vorbind încet şi rar. Se vedea uşor că afară de rană, era bolnav.

Jur împrejur era format un cordon de soldaţi cu baioneta la armă.

Doctorul a sfârşit pansamentul. Ne spune că banditul va muri, căcĭ rana este gravă. Glonţul a lovit de sus în jos. Negreşit că banditul Simion era pe vine pitulat şi rĕspundea focurilor viĭ de afară. Glonţul se crede a fi de puşcă soldăţească dupe toate probabilităţile, şi a atins rinichiul, după ce ĭ-a trecut prin muşchiul de lângă şira spinăreĭ.

Banditul gemea şi cerea necontenit apă.

Procurorul Poenaru începe interogatorul sĕŭ.

Intreabă de toate crimele ce i se pun în sarcină şi de care 'şĭ aminteşte.

El a ucis pe Niculae Papadatu la kilometru 17; l'a ucis pentru că acesta a voit să tragă în el; s'a apărat. *Nu este adevĕrat că tovarăşul de căruţă al luĭ Niculae Papadatu ar fi oprit pe acesta să tragă, apucêndu-l de gât saŭ împedicêndu-ĭ mişcările.* A cruţat viaţa acestuĭ tovarăş al nenorocituluĭ Papadatu, pentru că s'a rugat să 'l ierte.

El a ucis pe Pavel Nichiforoff la Uglina ca să-l prade şi ĭ-a luat 600 de francĭ.

El a ucis pe proprietarul de vie Harlaşca Nicoloff, pentru că 'ĭ a cerut 1.000 de francĭ şi nu s'a ţinut de vorbă.

El a împuşcat pe sergentul de la Nicoliţal, Marin Ion Olteanu, pentru că venind noaptea pe drum l'a luat drept negustor şi când s'a apropiat, l'a vĕzut îmbrăcat soldăţeşte şi a vĕzut strălucind arma, *atuncĭ a priceput* că şi *acesta este unul din aceĭ ce umblaŭ după el să 'l prindă.*

A ridicat sergentul arma să tragă, dar nu a apucat, căcĭ nu i-a luat puşca foc, am tras eŭ apoĭ şi l'am culcat, închee banditul Simion.

Nu este adevĕrat că aş fi atacat pe fiul luĭ Ermolai Nichiloff şi l'aş fi rănit cu cuţitul. *Eŭ de la Sf. Gheorghe sunt aci în pădurea Saricei.*

Nu este adevĕrat că aşĭ fi atacat pe distribuitorul de tutun Veinberg şi 'ĭ-aş fi luat 5,000 de leĭ. Minte cine spune. Nu am eşit nicĭ o dată înainte la ast-fel de om, şi nu am luat nicĭ o dată 5,000 de leĭ.

Aşa dar cu prilejul luĭ Simion se făceaŭ şi tâlhăriĭ de oraş, căcĭ Veinberg pretextând că a fost jefuit de către Simion a arătat antreprenoruluĭ regieĭ un deficit de 5,000 leĭ.

Este adevĕrat că a prădat pe profesorul Mihailescu de la Galaţĭ, întâlnindu-l din întâmplare pe drumul Cocoşuluĭ, fără să'l fi trădat cine va.

Este adevĕrat *că el a dat foc caseĭ de la via D-luĭ Hagi Ivanciu Ivanoff, pentru că avea nişte socotelĭ încurcate cu el de când i-a slujit ca lucrător în vie, înainte să se fi apucat de tâlhărit.*

Nu este adevĕrat că Ivancia Burlacoff ar fi fost gazda luĭ, căcĭ nicĭ-odată nu a fost la via acestuia, cum nu este adevĕrat că proprietarul de vie Ivanciu Seirecoff l'ar fi găzduit vr'odată.

— Umblam după Seirecoff sa'l omor, căcĭ nu mĭ-a dat destuĭ banĭ, când l'am jefuit întâĭ, dacă mĕ găzduia, îl omoram, sfîrşeşte Simion.

Cerĕnd mereŭ apă, gemĕnd din când în când, respunde din ce în ce maĭ greŭ.

Iarna petreceam saŭ în stuf, (cutare vorba luĭ) saŭ în oraşul Sulina. Des mĕ duceam la Brăila, unde am vîndut la barcagiĭ grecĭ şi pe la fetele prostituate obiectele de valoare prădate. Sunt aci în pădurea Sarica de peste 2 lunĭ. Drumul meŭ după ce tâlhăream, era Dunărea şi Balta, furând bărcĭ de pe malul Dunăreĭ. Am fost des la marginea Tulceĭ, dar maĭ des la Măcin, când veneam cu barca de la Brăila. Lăsam barca la *Peatra feteĭ**) Des mâncam la Ghecet. Armele le ascundeam în stuf, când intram în oraşe, păstrând la mine numaĭ două revolvere încărcate.

Baniĭ ce aţĭ găsit la mine sunt din baniĭ ce am luat acum vr'o două lunĭ de la nevasta luĭ Harbasca Nicoloff. De la ea am luat 40 de polĭ. I-am luat în vie. Am ameninţat'o să nu spue, căcĭ o omor, cum am omorît şi pe bărbatul eĭ.

Intr'adevĕr nimic nu s'a svonit despre această tâlhărie până acum când singur banditul o recunoaşte. Soţia nenorocituluĭ Harbasca a tăcut, până când singur Simion i-a deslegat limba.

Acum şi ea mărturiseşte că a dat banditului opt hârtiĭ de câte o sută leĭ.

Cuvîntul banditului devine din ce în ce maĭ greŭ; se întoarce de pe o coastă pe alta şi geme; cere vecĭnic apă şi se plânge că îl doare înlăuntru, arĕtând stomacul; se roagă să'l încingă cu o cârpă peste mijloc.

Ochiul ĭĭ este viŭ; privirea pĕtrunzătoare şi cruntă; se uită cu jale poftitoare la frunzişul de alăturĭ al vieĭ.

Ceasul fiind înaintat, doctorul cere a se suspenda instrucţia, de oare-ce începuse febra. Tâlharul întrebat asupra uneĭ *nucĭ gemene* curioase, găsită în geanta luĭ, refuză să rĕspundă, zicĕnd că nu poate, făgăduind explicărĭ a doua zi.

* * *

Sâmbătă, 17 August, la orele 6 dimineaţa, suntem la localitate. — Banditul suferă fisiceşte grozav.

Numele luĭ este Simion Ivanoff. Numele de Licinsky este adoptat.

Buzele i se albise; o spumă albă roşiatică i se iveşte din când în când pe colţurile buzelor. O şterge cu mâneca, cerĕnd mereŭ apă.

Abia rĕspunde când explică procuroruluĭ că *nuca geamănă* o are de la un călugăr de la Cocoş de acum patru anĭ. Nuca este de la Sfântul Munte şi o poartă drept talisman.

Asupra lanţurilor de aur nu maĭ rĕspunde, de cât întrerupt, neînţeles.

Se bate mereŭ de pe o parte pe alta. Geme şi se vaită. In bătaia luĭ se loveşte maĭ rĕŭ cu capul de copaie, care îĭ servea drept pernă. Ultimele luĭ cuvinte a fost rugăciunea, abia înţeleasă, adresată de a i se pune sub cap ceva maĭ moale.

— Puneţi mĕ rog.... un ţol.... ceva.... sub.... cap....

Procurorul Poenaru dă ordin să i se aştearnă o manta.

Atuncĭ procurorul ordonă să se aducă în cameră armele care se găsiseră la el ca să i se ceară esplicărĭ.

Banditul se întoarce cu faţa către noĭ, un fulger îĭ clipeşte din ochĭ; pupila i se dilată privindu-şĭ comoara: 2 puşcĭ, 2 revolvere, cartuşiera şi geanta luĭ.

Numaĭ poate da nicĭ o esplicare. Găfăe şi se vaită slab. Nu'şĭ deslipeşte ochiĭ de arme şi urmăreşte mereŭ mâna soldatuluĭ, carĭ avea armele şi le despacheta rând pe rând.

Zadarnice fiind încercările de a avea deslușirĭ, procurorul porunceşte soldatuluĭ să ridice armele.

Ochiĭ banditului fulgeraŭ, încruntând sprâncenele.

Lung se uită după soldat, până ce acesta dispare pe uşe.

Cu un suspin lung, gemând, un gemet maĭ mult răcnet, ca gemetul lupoaiceĭ rănite când vede că i se ia puiĭ, fără să poată face nimica spre apărarea lor, banditul se întoarse cu faţa spre perete.

Se bate din ce în ce maĭ rĕŭ.

Sunt orele 9 dimineaţa.

De cincĭ şase minute sta liniştit cu faţa către perete.

Mânele îĭ eraŭ de ghiaţă.

Cu autorisaţia parchetuluĭ îĭ încerc eŭ pulsul. Abia se maĭ simţea.

De o dată întinde, într'o mişcare bruscă, piciorul drept şi suspină greŭ.

Murise.

* * *

Incheiŭ această dare de seamă de oare-ce mĕ tem să nu scap poşta.

In numĕrul viitor vĕ voĭ spune cum a fost prins banditul, vĕ voĭ arĕta al cuĭ este meritul acesteĭ prinderĭ, vĕ voĭ descrie lupta ce a avut loc şi armele banditului, voĭ arĕta meritele administraţieĭ care a avut lunĭ întregĭ pe Simion la nasul eĭ.

* * *

Nu voiŭ pregeta să descriŭ înmormêntarea nenorocituluĭ Chervase George şi a banditului Simion.

Nic. Sylvie Baboianu.

Sarica, 18 August 1891.

*) Drumul jumĕtate pe şoseaua Ghecet-Măcin.

Concentrarea trupelor franceze

PARIS, 20 August. — Concentrarea trupelor care trebue să participe la marele manevre de Est, s'a terminat. Generaliĭ Davoust şi Galifet explorează terenul manevrelor, carĭ vor începe poi-mâine.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul*

Suma din urmă leĭ .	1608.00
(Va urma) *Total leĭ*	*1608.00*

INFORMAŢIUNI

Un comunicat în *Monitor* spune *că Regina suferă de durerĭ la partea de sus a şireĭ spinăreĭ. E aşa de slabă că nu maĭ poate să se dea jos din pat.*

—*—

Numĕrul copiilor înscrişĭ în clasele primare este aşa de mare că din cauza lipseĭ de spaţiu în clase o mulţime de copiĭ aŭ fost respinşĭ de la maĭ multe şcolĭ.

—*—

Miniştriĭ carĭ se află de ierĭ la Sinaia unde aŭ avut un consiliŭ se vor întoarce mâine în capitală.

—*—

Membriĭ societăţeĭ institutorilor şi institutoarelor din Capitală întrunițĭ erĭ 20 August curent, aŭ ales o comisiune, care presentându-se D-luĭ Ministru Poni să-l felicite de bună venire, *ca persoană demnă şi condusă de spiritul dreptăţeĭ*, şi să 'l roage a nu aproba hotărârea consiliuluĭ permanent d'a permite şi pedepsi cu degradărĭ pe maĭ mulţĭ dintre colegiĭ lor.

Comisiunea se va prezenta astă-zĭ 21 August.

—*—

După datele statistice, culese de ministerul domeniilor, în toamna anuluĭ 1890—91 s'aŭ făcut semĕnăturĭ pe o întindere de 1.675.098 hectare, din care 895.245 de proprietarĭ şi arendaşĭ şi 779.853 de sătenĭ.

Din această suprafaţă, grâul ocupă 1 369.073 hectare, orzul 27.691 hectare, rapiţa 170.541 hectare, secara 107.380 hectare şi restul de 413 hectare alte plante.

Fireşte că în această suprafaţă nu intră cultura porumbuluĭ şi a celor-l'alte semĕnăturĭ de primă-vară.

—*—

Aflăm că D. Ghiţă Scărlătescu, comerciant în strada Popa Tatu, fără să ştie de ce, e ameninţat într'una de inspectorul poliţienesc Creţu. Aşa că Duminecă 18 a.c., pe la orele 10 seara, s'a pomenit cu D-sa în prăvălie că începe să înbrâncească muşteriĭ şi să'l insulte spuindu-ĭ că a doua zi are să'ĭ închidă prăvălia. Acum îĭ face la procese de contravenţe, fără să fie vinovat în ceva. Intr'o singură zi s'a pomenit cu treĭ citaţiĭ pentru contravenţiĭ, ca să se prezinte la judecătoria ocoluluĭ III, în ziua de 21 Septembre pentru treĭ contravenţiĭ făcute într'o zi.

Atragenm atenţiunea D-luĭ prefect al poliţieĭ, să 'l facă pe Creţu să lase lumea în pace.

—*—

In zilele de 29, 30, 31 August curent şi 1 Septembre viitor, Primăria Capitaleĭ în unire cu „Societatea Preseĭ“ având a da marĭ serbărĭ populare în grădina Cişmegiu, toţĭ proprietariĭ de jocurĭ, mese cu culorĭ, cuţităriĭ, căluşeĭ, scamatoriĭ, teatre, panorame, etc. etc., carĭ ar dori să închirieze locurĭ în grădină, sunt încunoştiinţaţĭ că se pot prezenta la localul „Societăţeĭ Preseĭ“ Calea Victorieĭ No. 34, în faţa prefectureĭ poliţieĭ, în toate zilele între orele 5 şi 6 după amează, unde vor afla toate condiţiunile închirierеĭ.

Aceiaşĭ încunoştiinţare se face şi D-lor restauratorĭ, cârciumarĭ etc. carĭ ar dori să înfiinţeze în Cişmegiŭ, pentru zilele arătate, restaurantŭrĭ, cărciume populare etc.

—*—

Din *Monitorul oficial* estragem următoarele date statistice asupra mişcăreĭ populaţiuneĭ pe trimestrul Octombre 1890 faţă cu acelaşĭ trimestru pe 1889.

	trim. 1889	trim. 1890.
Căsătorițĭ	30 120	32 430
Născuţĭ	50 504	43 904
Morţĭ	37 717	35 157

—*—

Un fapt de o barbarie revoltătoare s'a petrecut Duminecă în sala *Dacia* la o nuntă.

Dupe ce toată lumea plecase, un domn se prezintă la garderobă şi cere obiectele sale, i se dete o pălărie pe care însă acesta pretindea că n'o recunoaşte a fi a luĭ.

Gardiroberul spuse atuncĭ acceluĭ Domn să treacă a doua zi să se vadă dacă n'a schimbat pălăria cu cine-va, saŭ să-ĭ cumpere alta.

De o dată locotenenţiĭ de administraţie Niculescu şi Scărlătescu carĭ eraŭ şi eĭ acolo, intrară la nenorocitul garderobier şi 'l luară la bătae.

La ţipetele omuluĭ alergă lumea şi abia dupe o jumĕtate de oră se găsi câte-va persoane să scape pe acel om de furia sălbaticilor ofiţerĭ.

Gardirobieru a reclamat ierĭ comenduireĭ pieţeĭ.

Vom vedea ce mĕsurĭ se vor lua.

—*—

Aflăm cu multă părere de rĕŭ încetarea din viaţă a D-luĭ Ştefan Petrescu, compositor tipograf.

Rĕposatul era în vîrstă de 61 anĭ, cel maĭ bĕtrên din corpul tipografic. Moartea luĭ lasă un gol în arta grafică.

—*—

A apărut de sub tipar în Botoşanĭ *Şcoala Poporală* şi *Cestiunea socială* de Ion Dima Pătraşcu.

—*—

GĂLBINAREA PORCULUI

Pe vremea aceea, vĕrul meŭ Gheorghe zugrăvia prost de tot. Eŭ eram şcolar, când o epidemie de vârsat sili pe părinţiĭ noştri să ne trimeaţă la ţară, la naşul luĭ Gheorghe, moş Anton.

Bĕtrânul era cu dare de mână, dar tare zgârcit. Cât am stat la el, nu numaĭ că nu ne-a hrănit cu prăjiturĭ, dar nu s'a gândit de cât să scape de fasolia uscată şi de lintea ce'ĭ rĕmăsese de anul trecut.

Mie'mĭ mergea cum îmĭ mergea, dar luĭ Gheorghe nu'ĭ venea de loc la socoteală să se hrănească numaĭ cu linte şi cu fasole.

* * *

Moş Anton avea un grăsun pe care'l botezase Ghiţă.

— Trebue să facem pe uncheaş să tae grăsunul, zise Gheorghe. Atuncĭ o să maĭ mâncăm şi slănină şi caltaboşĭ, trandafirĭ şi piftiĭ. O să ne maĭ ungem şi noĭ maţul.

— Dar cum să facem?

— Lasă pe mine.

Seara, şiretul de Gheorghe se apucă să citească moşuluĭ Anton jurnalul. Moş Anton nu ştia boabă de carte. Şi Gheorghe intercală paragraful următor;

„S'a declarat o epidemie nouă ce ameninţă viitorul neamuluĭ porcesc, aşa de scump cultivatorilor noştri.

„Această boală teribilă care a primit numele de gălbinare, se manifestă cu nişte caractere ce pot să fie băgate de seamă uşor. Coada animaluluĭ atacat dintru întâiŭ se face verde deschis, apoĭ verdele se tot întunecă treptat, până ce se face negru verde. Când boala ajunge aci, numaĭ poate să se vindece; animalul trebue ucis repede. Şi nicĭ nu poate să fie mâncat. Numaĭ în zilele dintâiŭ animalul poate să fie tăiat cu folos, Atuncĭ carnea luĭ e cu deosebire de dulce.“

— Ah! Doamne! strigă moş Anton trĭsnit.

* * *

A doua zi se duse până în ziuă să'şĭ vază grăsunul, care, graţie talentuluĭ pictoral al luĭ Gheorghe, deja avea coda verde deschis.

Moş Anton îşĭ chemă finul repede.

— Nu găseştĭ că coada porculuĭ e verzue? întrebă cu nerăbdare moşul.

— Ba de loc! rĕspunse hipocritul. Ţi se pare.

Dar a dăua zi, coada porculuĭ era şi maĭ verde, şi finul a trebuit să recunoască în faţa naşuluĭ, că porcul e bolnav de gălbinare.

— Trebue să'l taiŭ! oftă bĕtrânul. Dar maĭ întâiŭ, voiŭ să cumpĕr altul, să'l puĭ în locul luĭ.

* * *

Şi moş Anton s'a dus la tîrg şi a adus un purcel grăsuţ şi frumos. Seara îl puse în coteţ, lângă Ghiţă.

A doua zi s'a dus până în ziuă ca

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

FELIX DE STEYNE

(7)

Misterul de la Turnul Eiffel

III

Durantin trece printr'o serie de emoţiuni

Era un om de vre-o treĭ-zecĭ de anĭ. Avea barba întreagă şi neagră, ce făcea să iasă şi maĭ bine la iveală paloarea feţeĭ luĭ, ce arăta ceva bolnăvicios. Ochiĭ luĭ, foarte negri foarte lucitorĭ, eraŭ tare adîncițĭ sub arcadele sprîncenelor.

Când s'a aprobat Durantin, aĭ căruia paşi rĕsunaŭ pe pavelile din curte, sări în sus.

Dar în minutul când funcţionarul voea să 'l întrebe ce vrea, Durantin se întoarse, căcĭ auzise deschizându-se uşa pavilionuluĭ.

— Mĕ iartă, D-le, zice el funcţionaruluĭ.

Şi se duse spre D-nul care eşia şi care era tocmaĭ doctorul Ferreol.

— Aĭ vorbit cu D. Labruny? întrebă pe doctorul încet de tot. De nu e numaĭ de cât nevoe, vĕ rog să nu-ĭ turburaţĭ durerea astă-zĭ. Aminterĭ, e la patul feteĭ, care nu e în stare să vĕ priimească, căcĭ e în prada unor frigurĭ cu delir.

— Mĕ voiŭ întoarce, rĕspunse Durantin.

— Aşteptaţi-mĕ un moment, zise D. Ferreol.

Şi se duse până la biuroul unde funcţionarul sta în picioare dinaintea uşeĭ.

— D-le, Randel, îĭ zise el, D. Labruny te roagă să staĭ toată ziua la postul D-tale; portarul se va duce să vĕ aducă de mâncare de la birt.

—Oh! nu 'mĭ-e foame! rĕspunse Randel.

— Cu toate acestea tot trebue să mănâncĭ. Nu eştĭ tocmaĭ aşa de sănĕtos şi aĭ fi avut nevoe de un congédiŭ maĭ lung. Ingrijeşte-te, prietene, pentru că câtă-va vreme o să ducĭ singur toată greutatea caseĭ. La revedere.

Şi doctorul îĭ dete mâna.

— Vezĭ flăcăul acesta? zise doctorul eşind pe poartă.... Tare mĕ tem că n'aŭ să 'ĭ îmbĕtrânească oasele.

— Are nişte ochĭ ciudaţĭ, rĕspunse Durantin.

— Da, nişte ochĭ ce mĕ nelinişteso; dar nicĭ o-dată nu s'a lăsat să fie ascultat. E un băeat de foarte mare valoare, care e de zece anĭ funcţionar al caseĭ şi în care D. Labruny are cea maĭ mare încredere.

— Unde vĕ ducețĭ, D-le doctor? întrebă Durantin.

— Mĕ duc spre Madelena, rĕspunse medicul, deschizând uscioara cupeuluĭ.

— Imĭ daţĭ voe să viŭ cu D-voastră?

— Poftiţĭ, zise doctorul.

Poliţistul povesti expediţia din strada Copernic, cu toate mărunţişurile.

D. Ferreol 'l-a ascultat, fără să'l întrerupă.

— Atuncĭ, zise el, asasinul a mărturisit.

— Incă nu, şi poate că n'are să mărturisească nicĭ o-dată, rĕspunse Durantin. Ştiţĭ că Orientaliĭ tăgăduesc până la sfîrşit, cu toate dovezile cele maĭ sdrobitoare. Aduceţi-vĕ de Pranzini. Dar la un cuvînt al unuĭ personagiŭ important, Şahul 'l-a declarat vinovat fără nicĭ o hesitare. „E un Parsi!“ a strigat. Cred că că 'l-ar fi masacrat pe loc, de nu m'aşĭ fi împotrivit.

— Un Parsi... murmură D. Ferreol.

— Da, acesta e cuvîntul cu care s'a servit. Ştiţĭ ce însemnează asta?

— Parsi, rĕspunse doctorul, sunt o sectă abominabilă pe al căruia membriĭ guvernul Şahuluĭ îĭ caută şi 'ĭ condamnă fără milă.

— Dar ce fac eĭ?

— Sunt adoratoriĭ foculuĭ şi fac sacrificiĭ omeneştĭ.

— Credeam că Persia e maĭ civilisată! zise Darantin.

— Oh! De mult sunt oprite aceste lucrurĭ.... Dar Parsi, deşi urmărițĭ de toate părţile, tot-d'auna aŭ reuşit să înşele supravegherea guvernuluĭ. Oficial, nu maĭ există. Intreabă pe D-niĭ de la ministerul de Externe, aŭ să vĕ spue că acesstă sectă e stinsă de secole. Consultaţĭ pe enciclopediştĭ şi veţĭ căpăta acelaşĭ rĕspuns.

— Cum se face? întrebă poliţistul.

— Prea ar fi istorie lungă să vĕ o esplic. Pare că ar fi un cuvânt de ordine de la un capăt de lume până la cel-l'alt ca să se ascunză cruzimele tuturor religiunilor, îndată ce nu e vorba de religiunea catolică. Dar ceia ce sigur, e că cu toată supravegherea care se exercită din ordinul şahuluĭ Parsi. de două orĭ pe an, fac sacrificiĭ omeneştĭ în câte o insulă deşartă din golful Persic.

Apoĭ, după ce a stat câte-va minute pe gândurĭ, doctorul maĭ zise.

— Acesta Ali, pe care Şahul ţĭ 1-a dat pe mână, trebue să fie un fanatic, care, exaltat de focurile bengale ce roşesc turnul, a crezut că sacrifică o victimă zeuluĭ Mithra.

— Drace! făcu poliţistul, am avut o idee fericită, de am venit azĭ dimineaţă la Orleans. Iată ştiinţe care vor uşura mult sarcina judecătoruluĭ de instrucţie.

Trăsura era s'o ia peste podul Concordieĭ. Durantin rugă pe doctor să spue să oprească.

— Mĕ duc să fac o vizită turnuluĭ zise el.

— La ce bun?

— Nu ştiŭ.... Tot d'auna] e bine să revază cine-va locul unde s'a săvârşit crima.

Darantin, până să nu închiză uscioara cupeuluĭ întrebă:

— Credeţĭ că voiŭ putea să interogez pe D-na Fontanes poimâine?

— Sper, rĕspunse Ferreol a căruia fisionomie se întunecă, de şi biata fată n'are nevoie de emoţiunĭ nouĭ.

Trăsura porni în goană, pe când Durantin se ducea cu paşĭ măsuraţĭ spre partea cheiuluĭ de la Orsay.

Ceasurile încă nu eraŭ zece, când ajunse în poalele uriaşeĭ piramide de fier. Se urcă, fără să fie jenat de cine-va.

Cum punea piciorul pe platforma din catul întâiŭ, cine-va 'l atinse braţul.

Era comisarul poliţienesc de serviciŭ la Expoziţiune.

Durantin încruntă din sprîncene.

— Eĭ bine, zise comisarul încet de tot, unde suntem?

— Cred că suntem pe urmă bună. Dar D-ta aĭ descoperit ceva important?

(Va urma)

cuţitul în mână şi cu inima strînsă să tae grăsunul. Dar când a intrat în cocină un strigăt de bucurie îĭ eşi din piept: coada grăsunuluĭ nu maĭ era verde. Imediat după aceia însă un alt strigăt de jale şi durere făcu să rĕsune cocina. Purceluşul cel noŭ gîfîia a mórte într'un colţ.

— 'Mĭ-aŭ vîndut un porc bolnav! strigă moş Anton.

Şi lăcrămĭ ca bobul de mazăre aŭ început să'ĭ curgă din ochĭ.

Ce se întîmplase?

Porciĭ cum se vĕzură îşĭ linseră coadele de politeţe. Aşa le e obiceiul. Purcelul linsese vopseaua otrăvitoare după coada luĭ Ghiţă şi îl scăpase de la moarte; în schimb însă se otrăvise el.

Aşa a scăpat bietul Ghiţă de gălbinare şi de moarte; numaĭ noĭ n'am scăpat de linte şi de fasole uscată.

Papa.

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unuĭ monument naţional în oraşul Ploeştĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuţĭ în rezboiul din 1877 (78).

(Va urma) Total . 404 00

TH. AMAN

Th. Aman face parte din pleiada celor care aŭ făcut primul pas, primele sforţărĭ pentru regenerarea noastră culturală.

Pictor de mare talent, timp de maĭ bine de un sfert de veac a lucrat fără preget pentru desvoltarea pictureĭ în ţară noastră. Luĭ i se datoreşte existenţa mult puţinilor pictorĭ pe care 'ĭ avem.

Intors de la Paris, unde se dusese să 'şĭ facă studiile, Aman deveni, încă de la fundare, Directorul şcoaleĭ de Belle arte; a continuat cu direcţia şcoaleĭ până la sfîrşitul vieţeĭ sale.

Cât a trăit, n'a cruţat nicĭ un sacrificiŭ pentru desvoltarea pictureĭ noastre. Necontenit încurajea pe tineriĭ în care vedea saŭ ghicea talente; şi când şcoala ameninţă să fie închisă din causa lipseĭ de fondurĭ, Aman se opuse cu energie şi o întreţinu cu din modestele sale mijloace timp de un an de zile.

Multe din tablourile luĭ împodobesc Pinacoteca museu'luĭ din Bucureştĭ. Producţiunile sale artistice aŭ provocat admiraţia celor cunoscătorĭ. „Bătălia de la Olteniţa" tablourĭ de mare valoare artistică, a fost cumpărat de Sultanul Turcieĭ, care preţuind talentul artistuluĭ l'a decorat cu ordinul Megidie.

Aminterĭ Aman nu umbla după decoraţiĭ, cam nu ţinea nicĭ la banĭ. Dintre decoraţiile româneştĭ abia a căpătat ordinul Steaua RomânieĬ şi Bene merenti.

Aman a escelat maĭ cu deosebire în natura moartă, florĭ şi fructe. Cine a putut să vază şi să nu-'ĭ admire pepeniĭ, criniĭ, trandafiriĭ etc.

Ca om artistul era plăcut şi blajin cu orĭ cine intra cu el în vorbă.

Moartea luĭ Aman lasă un gol adânc în societatea românească, atât ca om cât şi ca artist.

ULTIME INFORMAŢII

Grâŭ 59 ş'un sfert lbr. s'a vândut la Brăila cu 15 leĭ hectolitru 59 şi jum. lbr. 15.30; — orzul cel maĭ bun 49 lbr. 8.30; — secara 53 lbr. 13 leĭ; — semânţa de in 51 lbr. 15.25.

Tendinţa têrguluĭ nedecisă.

—※—

D. Maxim judecătorul de instrucţie al cabinetuluĭ V, a dat ordonanţa sa definitivă în afacerea Popovicĭ-Leca, ordonanţa conchide ast-fel:

Este loc de urmărire în contra luĭ Victor Leca şi H. Gherghel, pentru faptul de omor săvîrşit dar ne isbutit, asupra luĭ C. Popovicĭ, şi ca complice la acest fapt este şi C. Diaconescu.

A declarat loc de neurmărire în contra luĭ Strat cum şi a luĭ Popovicĭ care era în legitimă apărare.

* * *

Procesul se va judeca de către curtea cu juraţĭ în Septembre.

—※—

Şedinţa consiliuluĭ comunal al Capitaleĭ care era să se ţină aseară, s'a amânat pentru Vinerĭ seara, de oare-ce o mare parte din membriĭ consiliuluĭ lipsesc din Capitală.

—※—

Aseară s'a găsit lepădat în grădina Cişmegiŭ un copil ca de vr'o 6 zile.

—※—

Comitetul „Societăţeĭ Preseĭ" anunţă că, în urma înţelegereĭ avută cu D Primar al Capitaleĭ, de a da serbărĭ împreună, Tombola-loterie se desfiinţează, rĕmânênd toate obiectele expuse în magazinele: *Resch, Magazin universel* şi *Basalt*, să fie contopite în *Marea tombolă* ce va fi organizată.

Prin urmare, toate persoanele carĭ aŭ cumpărat bilete pentru Tombola-loterie de la cele 3 magazinurĭ, arătate, sunt înştiinţate a veni la localul „Societăţeĭ Preseĭ", calea VictorieĬ No. 34, între orele 5—6 după amiază în fie-care zi, spre a li se restitui paralele în schimbul biletelor.

In zilele de serbărĭ biletele vor fi reprimite la chioşcul Tomboleĭ.

—※—

D. procuror general împreună cu primul procuror Sfetescu, aŭ fost astă-zi de dimineaţă de aŭ făcut o inspecţie la penitenciarul Văcăreştĭ. Cu această ocazie H. Gherghel, a cerut din noŭ să fie pus în libertate pe cauţiune ca să se caute fiind bolnav.

D. procuror general luând avizul mediculuĭ penitenciaruluĭ D. Dr. Butărescu a declarat că boala luĭ Gherghel nu e gravă, şi prin urmare poate rĕmâne în închisoare.

—※—

Biroul conferinţelor învĕţătorilor din judeţul Tecuciŭ, s'a constituit ast-fel: preşedinte, C. Dausară, învĕţător în comuna Ţigăneştĭ; vicepreşedinţĭ, I. Chirvăsuţă (com. Lieştĭ) şi Avram Negru (Poiana) şi ca secretarĭ N. Negruţĭ, com. Valea rea şi Gh. Popovicĭ, com. Răchitoasa.

Materiile de discutat s'aŭ împărţit ast-fel: 16 August limba română, 17 August, învĕţămîntul real, 18 August, aritmetica, 19 Aug. geografia şi istoria patrieĭ, 20 August discuţiunile asupra necesităţilor şcóleĭ rurale, 21—22 Aug. statistica comuneĭ Tîrgu-Iveştĭ, care prezintă maĭ multe avantage, pentru acéstă lucrare, unde toţĭ învĕţătoriĭ se vor duce cu revizorul şcolar.

—※—

Suntem în plăcuta poziţie a anunţa că amicul nostru D. Christu Negoescu, profesor şi fost deputat, a deschis un institut de D-şoare pentru cursurile primare şi secundare sub direcţia D-neĭ Lucreţia Negoescu, profesoară. In acest scop, D. Negoescu a închiriat frumosul local din strada Armeană unde a fost liceul Alecsandri.

Această instituţie promite a fi una din cele maĭ serios conduse şi îngrijite. Ne bucurăm din toată inima şi urăm succes D-luĭ Negoescu.

—※—

Primim din partea D-luĭ D. Frumuşanu, primarul oraşuluĭ T.-Jiul următoarea scrisoare:

Domnule Redactor,

In articolul *Adevĕrul la T.-Jiu* din ziarul D-voastră de la 19 curent se afirmă că am propus în consiliul comunal modificarea proectelor fostuluĭ consiliŭ pentru pavarea stradelor, numaĭ ca să ne arătăm grozavĭ şi ca să distrugem tot ce este junimist.

Pentru rectificarea acestor erorĭ făcute fără intenţiune, dar luate de sigur din informaţiunĭ eronate, vĕ rog să'mĭ permiteţĭ a restabili faptele, aşa cum s'aŭ urmat.

Am arătat consiliuluĭ, că deşi am deja la dispoziţie un proect de imposit, votat de fostul consiliŭ tot după stăruinţa noastră pentru pavarea stradelor, proiect pe care pretinsul partid junimist, din localitate nu l-a pus în aplicare fiind că dânşiĭ ca oamenĭ practicĭ, ţin maĭ mult la interesul personal de popularitate de cât la interesul serviciilor publice, dar că eŭ nevoind să aplic un noŭ imposit prin surprindere şi necunoscut de noul consiliŭ, cer consiliuluĭ să revizuiască şi voteze şi dânsul acest proect de imposit fiind urgentă trebuinţă a se aproba şi a se pune în esecutare imediat după sancţionare

Comptând D-le Redactor pe amabilitatea D-voastră pentru inserţiunea acestor rândurĭ, vĕ rog să primiţi salutările mele.

—※—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în faţa Bănceĭ Naţionale, spre poştă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4% Renta amortisabilă	84—
5% Imprumutul comunal (1883)	94—
5% Imprumutul comunal (1890)	95 3/4
5% Scris. funciare urbane	94 3/4
5% Scris. funciare rurale	99 1/2
5% Renta amortisabilă	99 1/2
5% Scris. urbane de Iaşĭ	85 1/2

Ploeşteanu. — *Sunt de acord. Vino mâine Joĭ orele 8 jum. seara, strada Vintilă No. 3 pentru a lua o decisiune.*

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

ARSÈNE HOUSSAYE

LACRIMILE JEANEI

XXXVI

(34)

Pentru ce D-ra d'Armaillac s'a dus la Veneţia

— Pentru tine, îĭ zise ea, e viaţa pentru că tu eştĭ cu totul la D-zeŭ; pentru tine e deja raiul, pe când pentru mine care n'am puterea căinţeĭ, eu sunt aice într'un mormânt.

Dacă aşĭ putea să mor îndată, m'aşĭ învăluĭ în linţoliul meu cu cel din urmă adio lumeĭ, cu o aspiraţie cătră Dumnezeu; dar am mormântul fără a fi moartă, eată pentru ce ridic peatra şi mă duc.

In zădar i-a fost prieteneĭ D-reĭ d'Armaillac să o reţină cu toată elocuinţa creştină.

Sara, Jana se puse într'o trăsură şi spuse birjaruluĭ să o ducă la drumul de fier din Lyon. In loc de a se întoarce la mâsa, ea voia să-şĭ urmărească visul şi nebunia sa: ea voia cu orĭ ce preţ să apuce pe D. de Briançon la Veneţia.

Dar când fu în drumul de fier, ea maĭ raţionă puţin.

Cum se va duce ea acolo singură, aproape fără banĭ, ca o nebună din Charenton? In momentul de a plăti pe birjar îĭ spuse să o ducă la Câmpiĭle Elizee: voia să vorbească pentru ultima oară cu princesa.

— Te aşteptam, îĭ zise frumoasa sa amică, eram sigură că veĭ iubi maĭ mult casa mea de cât casa bunuluĭ D zeŭ.

Şi după ce îmbrăţoşă pe Jana, frumoasa Charlota adause:

— Haide, scumpa mea amică, întoarcete acasă şi revino la mine; te plângeam gândind că n'o să pot trăĭ fără tine; nu fă necaz atât mie cât şi mameĭ tale după asta eu voiŭ face tot ceţĭ va plăcea.

— Eĭ bine, zise Jana, dacă voeştĭ să mă răpeştĭ din nebunia mea, dacă voeştĭ să nu mă închid în monastire, fă o călătorie cu mine.

— Şi unde să mergem?

— La Veneţia.

— De, unde ţ'a venit idea asta să te ducĭ la Veneţia?

D-ra d'Armaillac nu încredinţă laşitatea sa prinţeseĭ, se păzea ca de foc să-ĭ spue că vrea să se ducă la Veneţia fiind-că acolo era D. de Briançon, dus de D-ra Aubépine.

A merge la Veneţia este un vis romantic pe care-l are toată lumea; mergĭ să te îmbeţĭ o oară în poeziile trecutuluĭ Adriatică, sau Marco, gondolele, porumbiĭ, legendele, toate deşteaptă amintirĭ plăcute.

— Eĭ bine! haidem la Veneţia, zise prinţesa, care nu voia să intre încă în Paris.

Jana alergă şi îmbrăţoşă pe mama sa care fu foarte fericită şi care îĭ îngăduĭ de bucurie că a vĕzut'o, să se ducă cu prinţesa.

După patru zile, curioşiĭ din piaţa Sf. Marc se desfătau de o mică comedie.

Un tânăr Parizian lua o îngheţată înaintea cafeneleĭ Florian cu o maĭ tânără Pariziană care era foarte frumoasă şi care avea bunătatea pe faţă. Tânărul nu era tocmaĭ aşa vesel: o melancolie nehotărîtă i se vedea pe frunte, dar totuşĭ se părea că ar lua şi el parte la veselia eĭ. Văzându-ĭ, se păreau că erau doĭ voiajorĭ care n'aveau grijă să se întoarcă repede în ţara lor natală.

Două femeĭ cu voalurĭ veneau din Piazzeta. Ele priviră un moment palatul ducal, faţada luĭ san Marco şi piaţa Stuluĭ Marcu unde se roteau porumbiĭ. Ele intrară în biserică; nu cred că s'au rugat mult, căcĭ eşiră îndată, nerăbdătoare în curiozitatea de a vedea totul.

Aţĭ recunoscut pe amândouă damele. Ele traversară piaţa. D-ra d'Armaillac cea dintâiu vĕzu pe Marţial şi pe Aubépine.

Uite, zise ea amiceĭ sale, e de necrezut!

Prinţesa nu recunoscu nicĭ pe Marţial nicĭ pe Aubépine căcĭ n'avea aceleaşĭ motive săĭ recunoască

— Eĭ bine văd un bărbat şi o femee.

— Acest bărbat şi această femee, sunt D. de Briançon şi D-ra Aubépine.

— Am ales bine timpul nostru, zise prinţesa; eată ce împedecă călătoria noastră; dar sper că veĭ fi maĭ sus de cât aceste fleacurĭ.

Jana surise ca să ascundă bătăile inimeĭ sale.

— Eĭ bine, frumoasa mea, reluă prinţesa care iubea loviturile de teatru pentru că era nesăţioasă de emoţiunĭ, haide să luăm o îngheţată.

Zicând aceste cuvinte, ea antrena pe D-ra d'Armaillac.

Marţial care întoarse spatele şi care vorbea cu metresa sa nu-a văzut şi de aceia surprinderea sa a fost mare când Aubépine îĭ zise luĭ.

— Pariziene!

Intoarse capul şi vĕzu sosind în direcţia luĭ pe prinţesa şi pe Jeana.

D-ra d'Armaillac se lăsase în voia prinţeseĭ, crezênd că ea nu va începe vorba cu Marţial, dar îndată cum a fost la vre-o patru paşĭ ea îĭ zise:

— Buna ziua D-le Briançon, vă credeam pe bulevardul italienilor.

Marţial se ridică şi salută pe rând pe amândouă venitele cu o bucurie maĭ mult sau maĭ puţin respectuasă, căcĭ drept vorbind nu era tocmaĭ serios.

— Cum, D-nă prinţesă, e adevĕrat că în Veneţia sunteţĭ pe pământurile D-vs.

— Aţĭ spus o prostie scumpul meu, întâiŭ pentru că nu e pământ în Veneţia şi al doilea fiind-că voiţĭ să mă comperaţĭ cu acest oraş aproape etern care trăeşte pe trecutul său. Ştiţĭ bine că n'am de cât 30 de anĭ.

— Şi nuĭ veţĭ avea nicĭ odată prinţesă.

D-ra d'Armaillac şi Aubépine jucau rolul de tăcutele teatruluĭ; întâia agita umbrela ca şi cum ar fi voit să lovească, a doua nu ştia ce mutră să facă.

— Sunt adevărate îngheţate? întrebă prinţesa aşezêndu-se; îmĭ închipui totd'a-una că aice văd tablourĭ zugrăvite

— Oh, tablourĭ zugrăvite, respunse Marţial, dar îmĭ place maĭ bine tablourĭ viĭ; veţĭ vedea venind la *Rialta*.

— Da reluă prinţesa: tablourĭ pretutindenĭ, dar puţine pastelurĭ la Rosalba. E arta în natură.

(Va urma)

MERSUL TRENURILOR

PORNESC DIN BUCUREŞTI :

Bucureştĭ-Iaşĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,09 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7 seara, din Paşcanĭ 8,49 s., soseşte în Iaşĭ 11,05 s. — Accelerat, pleacă din Bucureştĭ 9,35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicul-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2.43 dim., din Mărăşeştĭ 3.20 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Paşcanĭ 8.40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

Bucureştĭ-Vasluĭ, Brăila-Galaţĭ, direct accelerat.— Pleacă din Bucureştĭ la 7.50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara. din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focşanĭ 1.37 noptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim, din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

Bucureştĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 6,40 seara, din Titu 7,47 seara, din Piteştĭ 9,08 seara, din Costeştĭ 9,36 dim., Slatina 10,57 seara, din Piatra Olt 11,19 seara, din Craiova 12,24 noaptea, din Filiaşĭ 1,13 dim., din Turnu-Severin 3,10 dim., soseşte în Vêrciorova 3,32 dim. — De persoane pleacă din Bucureştĭ 8.10 dim., din Titu 9,39 dim., din Goleştĭ 11 dim., din Piteştĭ 11.37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2 29 p. m., din Craiova, 4,04 p. m., din Filiaşĭ 5,18 p. m., din Turnu-Severin 7.59 seara, soseşte în Vêrciorova 8,25 s. — Fulgerul pleacă din Bucureştĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6,22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,28 seara, din Filiaşĭ 10.15 seara, din Turnu-Severin 12,06 noaptea, soseşte în Vêrciorova 12,28 noaptea.

Bucureştĭ-Craiova, direct, persoane. —Pleacă din Bucureştĭ 2.48 p. m., din Titu 4.03 seara, din Goleştĭ 5.30 seara, din Piteştĭ 6 seara, din Costeştĭ 6.31 seara, din Slatina 8.32 seara, din Piatra 9.05, soseşte la Craiova 10.20 s.

Bucureştĭ-Piteştĭ, direct, persoane.—Pleacă din Bucureştĭ 6.45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.44 d., soseşte la Piteştĭ 10.44 d.

Bucureştĭ-Galaţĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9.40 d., din Ploeştĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.05 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5.59 p. m., soseşte Galaţĭ 6.35 seara.

Acelaşĭ tren spre Tecucĭ.—Pleacă din Buzĕŭ 2.15 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m., din Focşanĭ 7.48 seara, din Mărăşeştĭ 9.02 seara, soseşte Tecucĭ 9.45 seara.

Bucureştĭ-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m., din Ploeştĭ 6.17 seara, din Câmpina 7.18 seara, din Sinaia 8.31 seara, soseşte Predeal 9.10 seara.

Accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 7.35 d., din Ploeştĭ 9.44 d., din Câmpina 10.48 d., din Sinaia 12.03 p. m., soseşte Predeal 12.45 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8.50 d., din Ploeştĭ 10.48 d., din Câmpina 11.55 d., din Sinaia 1.14 p. m., soseşte Predeal 1.56 p. m.

Bucureştĭ-Giurgiu, direct, (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., soseşte Giurgiu 10,18 d. — *De persoane* din Bucureştĭ, gara de Nord 5.25 p. m., din Filaret 5,55, soseşte Giurgiu 7,48 s.

Bucureştĭ-Călăraşĭ Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTI

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 s.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 11.55 d. la 8,50 s. şi la 9,30 seara.
Din Galaţĭ 5,10 s.
Din Vêrciorova 11.15 s. Fulgerul, la 9,25 d: acceleratu 8,25 s. persoane.
Din Craiova 12,55 p. m
Din Piteştĭ 9,10 seara.
Din Călăraşĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,56 p. m. fulgerul, la 0,45 d. şi 7,20 s. persoane.

Proprietar-Editor, Th. Basilescu.

Bucureştĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.